

УДК 378.2:378.4(477.43)

І.А.Опря

Спеціалізована вчена рада у Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка: поступ вперед

Висвітлюється діяльність спеціалізованої вченої ради К 71.053.01 по захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності 07.00.01 – історія України, котра діяла при Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка протягом 2013–2016 рр.

Визначено динаміку зростання кількісних і якісних показників роботи ради. Окреслено основні результати дисертацій, з'ясовано їх наукову новизну. Показано умови функціонування спеціалізованої вченої ради та перспективи її подальшої роботи.

Ключові слова: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, спеціалізована вчена рада, дисертанти, науково-дослідна робота.

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України за №1411 від 10 жовтня 2013 р. у Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка преестровано спеціалізовану вчену раду К 71.053.01 з правом прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.01 – історія України. Встановлено термін повноважень спеціалізованої вченої ради у три роки.

Загалом, спеціалізована вчена рада по захисту кандидатських дисертацій із вказаної спеціальності успішно функціонувала упродовж двох попередніх каденцій (2009–2013 рр.). Її третя каденція (2013–2016 рр.) засвідчила подальше зростання за низкою показників. Збільшилася загальна кількість захистів дисертацій, розширилася географія надходження дисертаційних робіт. Крім випускників аспірантури Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, свої дисертації до ради подавали здобувачі наукового ступеня з таких обласних центрів, як Хмельницький, Вінниця, Житомир та Рівне.

Зростання кількості захистів і, відповідно, успішно захищених дисертацій чітко простежується й протягом роботи спеціалізованої вченої ради за останню каденцію. Так, якщо у 2014 р. було захищено 3 роботи, то у 2015 р. – вже 5 робіт, а у 2016 р. – 11 робіт. У цілому, за вказаний період спеціалізована вчена рада провела 31 засідання, на яких проведено захист 19 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. Процедура кожного захисту повністю відповідала вимогам “Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника”, затвердженого Постановою кабінету Міністрів України, №567 від 24 липня 2013 р.

Це і стало підставою, що до роботи спецради у Міністерства освіти і науки України не було жодних зауважень, а усі здобувачі отримали дипломи про присудження їм наукового ступеня кандидата історичних наук.

Центральними питаннями, які досліджували дисертанти, виявилися різні історичні аспекти минулого України. Хронологічно праці охопили період кінця XVIII–XX ст. Водночас, давня доба, середньовічна історія залишилися поза увагою дослідників. Тематика дисертацій була досить різнобічною. Це, зокрема, міське самоврядування на Поділлі в добу Української революції 1917–1920 рр.; євреї в аграрних відносинах на території Правобережної України у 1861–1914 рр.; землеволодіння міст і містечок Подільської губернії кінця XVIII – початку XX ст.; освітні трансформації на Поділлі наприкінці XVIII – в першій половині XIX ст.; діяльність Партії соціалістів-революціонерів в Правобережній Україні у 1896–1907 рр.; становлення і розвитку бібліотек на Поділлі в другій половині XIX – на початку XX ст.; польська педагогічна освіта в умовах коренізації та утвердження тоталітаризму в Правобережній Україні; польські парамілітарні організації на Волині 1921–1939 рр.; український національний рух на Закарпатті у 1848–1919 рр.; українські культурно-освітні товариства Перемишля як чинник громадсько-політичного життя Галичини у 1867–1939 рр.; політичні партії та організації в суспільному житті Подільської губернії на початку XX ст.; Житомирський окружний суд у системі реалізації судової реформи 1864 року в Правобережній Україні; повсякденне життя селянства Правобережної України в період Центральної Ради; розвиток видовищних форм мистецтва в Українській Державі гетьмана Павла Скоропадського; громадсько-політичне життя польської меншини Правобережної України 90-х рр. XIX – на початку XX ст.; іноземне підприємництво в Подільській губернії у 1861–1917 рр.; сільські поселення Вінницької і Хмельницької областей на завершальному етапі радянського періоду у 1961–1991 рр.; проблема насилля в суспільно-політичній думці та політичних практиках Наддніпрянської України в 1870-х рр. – на початку XX ст.; релігійні об'єднання Волині – Житомирщини в умовах більшовицького режиму 1920–1930-х рр.

Відтак, можна визначити декілька напрямів досліджень: історія освітніх та культурних процесів, діяльність політичних партій, становище національних меншин, аграрні питання, історія релігійних об'єднань, поглиблене вивчення регіональної історії, а саме Поділля та Правобережної України.

Окремі аспекти Української революції 1917–1920 рр. було досліджено у дисертації О.О. Вітюка. Автору вдалося визначити фактори, що вплинули на становлення і розвиток міського самоврядування на Поділлі; охарактеризувати загальну картину функціонування державно-владних структур доби Української революції із залученням органів міського самоврядування; розглянути правові та організаційні засади функціонування органів міського самоврядування на Поділлі в роки Української революції; дослідити діяльність національних органів в складі міського самоврядування Поділля, їхні основні функції, повноваження та вплив на життя національних громад [1, с. 3].

Роль євреїв в аграрних відносинах на території Правобережної України у 1861–1914 рр. стала предметом дослідження А.І. Бородія. У його дисертації висвітлено розташування та динаміку коливання чисельності єврейського

населення Правобережжя у вказаний період; розглянуто вплив законодавчих, економічних, ментальних та інших чинників на значне зростання та непропорційне розміщення іудеїв в регіоні; проаналізовано роль іудейського населення в землеволодінні та землекористуванні на території краю і визначено, що їх участь у цих процесах дозволяла поміщикам мобілізувати свої земельні капітали, а євреям – на короткий час вигідно вкладати кошти в нерухомість [2, с. 14].

Варто відзначити дисертацію О.М.Кримської, котра присвячена дослідженню специфіки функціонування та еволюційних особливостей землеволодіння у містах і містечках Подільської губернії кінця XVIII – початку XX ст. У роботі було охарактеризовано процес включення міського землеволодіння в господарсько-економічну систему імперії; доведено, що внаслідок впливу соціально-станової еволюції, етнонаціональних змін й церковних трансформацій відбулися перетворення у землекористуванні міст і містечок Подільської губернії. Як результат, корінне населення – українці були витіснені з міст, відсторонені від міських занять і в переважній більшості займалися сільськогосподарським виробництвом [3, с. 16-17].

Освітні трансформації на Поділлі наприкінці XVIII – в першій половині XIX ст. знайшли відображення у дисертації А.М.Боднар. У роботі з'ясовано місце регіону в політиці самодержавства, спрямованої на його інкорпорацію в державний організм імперії; представлено узагальнене бачення інституційних змін в освітній галузі, що на перших порах проявилися у майже повній руйнації шкільної мережі, гегемонії польських магнатів і римо-католицької конфесії в шкільництві й зміцненні позицій польської освіти, а з початку XIX ст., і особливо із 30-х рр. – у формуванні закладів освіти в умовах зростання державного нагляду і контролю, русифікації та уніфікації [4, с. 16-17].

Цікаво та змістовно дисертацію виконав А.Ю.Хоптяр. Вона присвячена діяльності Партії соціалістів-революціонерів у Правобережній Україні 1896–1907 рр. Автором розроблено періодизацію діяльності правобережних осередків вказаної партії; охарактеризовано перебіг формування ідейних та організаційних засад есерів, визначена роль правобережних осередків у цьому процесі; проаналізовано створення та діяльність есерівських осередків у Правобережній Україні напередодні Першої російської революції; досліджено стан партійних організацій соціалістів-революціонерів на Правобережжі в добу піднесення революції та під час відкритого протистояння сил революції і царизму [5, с. 18-19].

Розвиток бібліотечної справи на Поділлі в другій половині XIX – на початку XX ст. досліджений у дисертації О.Б.Айвазян. В роботі проаналізовано нормативно-правову базу діяльності бібліотек, визначено періоди і у відповідності з ними розглянуто особливості розвитку бібліотек губернії у контексті економічних, політичних, соціальних та культурних процесів, що відбувалися в регіоні; виявлено вплив бібліотек на культурно-освітнє життя краю, духовне життя його громади [6, с. 17-18].

Освітні процеси у Правобережній Україні у 20-30-ті роки ХХ ст. стали предметом вивчення І.В.Мищенко. Її дисертація присвячена комплексному історичному дослідженню польської педагогічної освіти в умовах коренізації та утвердження тоталітаризму в регіоні. Авторці вдалося з'ясувати суспільно-політичні передумови розвитку педагогічної освіти польського населення та подати характеристику чинників її становлення; відтворити процес функціонування і знищення в Правобережній Україні польської педагогічної освіти; охарактеризувати питання діяльності Польського педагогічного інституту в Києві, а також технікумів і робітничих факультетів при ньому [7, с. 18-19].

Науковий інтерес викликає дисертація С.Л.Синяка, присвячена діяльності польських парамілітарних організацій на Волині у 1921–1939 рр. Автор довів, що першочерговими завданнями польських парамілітарних організацій була військово-фізична підготовка молодого покоління до майбутньої служби в армії, а також підтримка бойової форми колишніх солдат та офіцерів. Зроблено висновки, що поряд з військово-фізичною підготовкою вагомим напрямом роботи цих організацій була культурно-освітня діяльність, яка відбувалася відповідно до принципів національної політики держави та скеровувалася переважно на місцеве польське населення [8, с. 17-18].

Окремо варто відзначити роботу Р.І.Майора, у якій проаналізовано генезу, розвиток і характерні риси українського національного руху на Закарпатті у 1848–1919 рр.; висвітлено причини виникнення, ідеологію та розвиток мовно-літературних, національно-ідентифікаційних і суспільно-політичних течій, які тут існували; проаналізовано діяльність культурно-освітніх товариств, відомих громадських і політичних діячів; досліджено національно-політичні програми розв'язання “українського питання” у Габсбурзькій монархії, стан і розвиток національної самосвідомості русинів; розкрито вплив державної політики мадяризації на український рух і менталітет частини українського населення; відтворено зв'язок українського руху на Закарпатті з національним рухом українців Галичини, Буковини та Наддніпрянської України [9, с. 18-19].

Роль українських культурно-освітніх товариств Перемишля у громадсько-політичному житті Галичини у 1867–1939 рр. розглянула у своїй дисертації Л.М.Левандовська. Розкрита специфіка суспільного становища українців і соціокультурна ситуація в Перемишлі, обумовлена пріоритетом центральної австрійської влади і її покровительським ставленням до поляків у 1867–1918 рр. та переважаючим польським чинником у Речі Посполитій 1918–1939 рр. З'ясовано, що українські культурно-освітні товариства працювали насамперед для забезпечення освітою українського населення міста та повіту. Зазначено, що їх зусиллями в місті були відкриті і функціонували українські дитячі садки, школи, гімназії, музеї, бібліотеки, організувались театральні вистави, концерти, проводились фестивалі, літературні вечори, наукові лекції тощо. Обґрунтовано, що ці товариства були вагомим чинником громадсько-політичного життя краю [10, с. 18].

Діяльність політичних партій та організацій в суспільному житті Подільської

губернії на початку ХХ ст. дослідив С.А.Ткач. На підставі проаналізованих джерел автору вдалося визначити типологію політичних партій і зміст їхніх ідейних, програмних, організаційних засад, розробити періодизацію суспільно-політичного руху на Поділлі у досліджуваній період, висвітлити утворення місцевих партійних осередків та їх участь у суспільно-політичному житті краю; охарактеризувати особливості діяльності організацій політичних партій у Подільській губернії в період першої російської революції та в міжреволюційний період [11, с. 17].

Дисертаційна робота О.В.Максимова присвячене Житомирському окружному суду як одному з елементів пореформеного судочинства в Правобережній Україні. У роботі розкрито передумови судової реформи 1864 р. у регіоні. Охарактеризовано процес підготовки, умови та специфіку запровадження судової реформи в Правобережній Україні. Визначено структуру та функціональні обов'язки Житомирського окружного суду. Охарактеризовано особовий склад суду, з'ясовано шляхи та критерії його комплектації. Встановлено, що Житомирський окружний суд був зручним інструментом для здійснення державної політики, передовсім у веденні судових справ, пов'язаних з проблемами чиншового землеволодіння та чиншового права [12, с. 19].

Різні аспекти повсякденного життя селянства Правобережної України в період Центральної Ради представив у своїй дисертації В.А.Філіпюк. Він з'ясував світоглядні орієнтації мешканців сіл Правобережжя напередодні революційних подій та визначив їх вплив на повсякденні життєві практики і формування революційної свідомості. У роботі також окреслено наслідки падіння існуючої владної системи та її ключових інститутів для трансформації настроїв і поведінки селян. Реконструйовано низку проявів девіантної поведінки селянства як наслідок загострення суспільно-політичної кризи та вияв нетипових повсякденних практик. З'ясовано місце і роль освіти та школи у повсякденному житті хліборобів [13, с. 18].

О.М.Бачинська предметом дисертації обрала розвиток видовищних форм мистецтва в Українській Державі гетьмана Павла Скоропадського. У дослідженні авторка розкрила історичний аспект розвитку видовищних форм мистецтва в Українській Державі гетьмана Павла Скоропадського; показала напрями державної політики стосовно видовищних мистецтв та шляхи її реалізації; відношення до них місцевих органів влади і самоврядування; проаналізувала умови та головні проблеми у розвитку театрального, кінематографічного, музично-хорового та естрадно-циркового мистецтва [14, с. 18].

Громадсько-політичне життя польської меншини Правобережної України 90-х рр. ХІХ – початку ХХ ст. дослідила С.І.Оліпер. У її дисертації проаналізовано соціально-економічне становище польської громади регіону в умовах репресивної політики російського царату, участь поляків у дозволенних владою сільськогосподарських, кооперативних, наукових і культурних інституціях, як засобу утвердження та збереження впливу меншини в суспільному та економічному житті Правобережної України. Досліджено процес формування і

діяльність у 1890–1904 рр. польських нелегальних громадсько-політичних рухів та визначено їх ідейні засади; розглянуто участь поляків у революційних подіях 1905–1907 рр.; окреслено основні соціально-економічні і політичні здобутки польської меншини в революції та місце і роль польської періодики в суспільно-політичному житті регіону [15, с. 18].

Розвиток іноземного підприємництва у Подільській губернії у 1861–1917 рр. дослідив П.М.Білецький. Він проаналізував динаміку чисельності, особливості розселення економічних мігрантів на території краю й визначив соціальний та етнічний склад іноземних підприємців, правові засади їх підприємницької ініціативи, а також чинники сприяння та гальмування її розвитку. Також виявив та охарактеризував основні етапи розвитку іноземного підприємництва на території Подільської губернії. З'ясував тенденції розвитку іноземного підприємництва в системі фабрично-заводського виробництва міських поселень, дослідив особливості іноземного підприємництва в умовах дії ліквідаційних законів періоду Першої світової війни [16, с. 18].

Стан, проблеми та труднощі розвитку сільських поселень Вінницької та Хмельницької областей у 60–80-х роках ХХ ст. вивчала І.А.Скворцова. У своїй дисертації проаналізувала тенденції розвитку сільської поселенської мережі, міграційні та демографічні процеси у селах Поділля і Південно-Східної Волині. Встановлено, що у розглядуваний період відбувся інтенсивний процес трансформації сільської великопоселенської мережі у дрібнопоселенську, масова міграція селян, переважно молоді, у місто, постаріння сільського населення, його депопуляція. Охарактеризовано особливості розвитку виробничої сфери сільських поселень, наростання кризових явищ. Доведено, що 60–80-х роках ХХ ст. не вдалося завершити перехід виробничої сфери села від аграрного до аграрно-промислового типу розвитку [17, с. 18].

Важливе теоретичне та практичне значення має робота С.А.Щура, у якій розкрито ставлення до проблеми насилля в суспільно-політичній думці Наддніпрянської України в 1870-х – 1914 рр.; охарактеризовано процес зародження і поширення насильницьких ідей в працях ідеологів народницького руху та серед їх українських прихильників; з'ясовано зміст терористичної діяльності народовольців в українських губерніях і роль вихідців із Наддніпрянщини в загальноімперських революційних гуртках; висвітлено ставлення української громадськості до терористичної діяльності революційних народників; визначено розмах застосування насильницьких методів політичної боротьби під час першої російської революції 1905–1907 рр. і в добу реакції на неї; висвітлено ставлення суспільства до проявів революційного та етнічного насилля на початку ХХ ст. [18, с. 19].

Становище релігійних об'єднань на Волині – Житомирщині у 1920–1930-х рр. дослідив В.Р.Бернацький. Автором було з'ясовано, що антирелігійна кампанія в регіоні здійснювалася більшовицьким режимом шляхом реалізації комплексу заходів: методами адміністративного тиску, правових обмежень, дискредитації духовенства, дезорганізаційної роботи ДПУ, репресивної полі-

тики, антирелігійної пропаганди. У 1920-х рр., згідно з політичним курсом непу та “коренізацією”, ставлення влади до релігійних об’єднань було відносно ліберальним, що давало можливість функціонувати православним, римо-католицьким, іудейським, різним протестантським та сектантським громадам. Рівень релігійності населення залишався доволі високим. Процес посилення антирелігійної кампанії, що розпочався у 1929 р., супроводжувався розгортанням репресивної політики щодо духовенства і віруючих, ліквідацією конфесійних інституцій та закриттям культових споруд [19, с. 18].

Складовою результативності роботи спеціалізованої вченої ради є належна матеріальна база ту умови для пошуку джерел і написання наукових робіт. У Кам’янець-Подільському національному університеті ім. І.Огієнка до послуг дослідників одна з найбільших серед ВНЗ України наукових бібліотек, що налічує до мільйона книжково-журнальної літератури, в тому числі відділ рідкісних видань для істориків (понад 40 тис. книг кінця XVIII – першої половини XX ст.), читальні зали, забезпечені комп’ютерами, з’єднаними з мережею Інтернет. Аспіранти та здобувачі у м. Кам’янці-Подільському мають можливість скористатися фондами бібліотеки державного історичного музею-заповідника, Національного історико-архітектурного заповідника “Кам’янець”, міського державного архіву, а в обласному центрі – Державного архіву Хмельницької області.

Перед науковцями відкриті можливості для апробації своїх досліджень. У Кам’янець-Подільському національному університеті ім. І.Огієнка за профілем спеціальності 07.00.01 – історія України видається чотири фахових наукових збірника: “Наукові праці Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Історичні науки”; “Освіта, наука і культура на Поділлі”; “Вісник Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Історичні науки”, “Іван Огієнко і сучасна наука та освіта” (Ч. II: історичні науки). У виші постійно проводяться наукові, науково-практичні та науково-краєзнавчі конференції різних рівнів з виданням розлогих наукових збірників.

Успішна робота спеціалізованої вченої ради, динаміка зростання якісних і кількісних показників дає підстави для оптимістичного прогнозу на майбутнє. Для підготовки науковців-істориків при університеті діє аспірантура та докторантура, постійно відбувається підвищення фахового рівня викладацького складу. Практично всі науково-педагогічні працівники історичного факультету активно працюють на науковій ниві. Цілком обгрунтовано піднято питання про проведення захисту докторських дисертацій. Для цього є всі потенційні можливості – і якісний склад ради, і матеріальна база, і досвід роботи, і авторитет у західному регіоні. А наступним кроком у перспективному плані розвитку ради має стати розширення переліку історичних спеціальностей, за якими прийматимуться до захисту дисертації (йдеться про всесвітню історію, історіографію та спеціальні історичні дисципліни).

Список використаних джерел і літератури

1. Вітюк, О. О. Міське самоврядування на Поділлі в добу Української революції 1917–1920 рр.: автореф. дис... канд. іст. наук / О. О. Вітюк. – Кам'янець-Подільський, 2014.
2. Бородій, А. І. Євреї в аграрних відносинах на території Правобережної України в 1861–1914 рр.: автореф. дис... канд. іст. наук / А. І. Бородій. – Кам'янець-Подільський, 2014.
3. Кримська, О. М. Землеволодіння міст і містечок Подільської губернії кінця XVIII – початку XX століття: історичний аспект: автореф. дис... канд. іст. наук / О. М. Кримська. – Кам'янець-Подільський, 2014.
4. Боднар, А. М. Освітні трансформації на Поділлі наприкінці XVIII – в першій половині XIX століття: автореф. дис... канд. іст. наук / А. М. Боднар. – Кам'янець-Подільський, 2015.
5. Хоптяр, А. Ю. Діяльність Партії соціалістів-революціонерів в Правобережній Україні у 1896–1907 рр.: автореф. дис... канд. іст. наук / А. Ю. Хоптяр. – Кам'янець-Подільський, 2015.
6. Айвазян, О. Б. Становлення і розвиток бібліотек на Поділлі в другій половині XIX – на початку XX століття: роль і місце в культурно-освітньому житті краю: автореф. дис... канд. іст. наук / О. Б. Айвазян. – Кам'янець-Подільський, 2015.
7. Міщенко, І. В. Польська педагогічна освіта в умовах коренізації та утвердження тоталітаризму в Правобережній Україні: автореф. дис... канд. іст. наук / І. В. Міщенко. – Кам'янець-Подільський, 2015.
8. Синяк, С. Л. Польські парамілітарні організації на Волині 1921–1939 рр.: автореф. дис... канд. іст. наук / С. Л. Синяк. – Кам'янець-Подільський, 2015.
9. Майор, Р. І. Український національний рух на Закарпатті: генеза, розвиток і характерні риси (1848–1919 рр.): автореф. дис... канд. іст. наук / Р. І. Майор. – Кам'янець-Подільський, 2015.
10. Левандовська, Л. М. Українські культурно-освітні товариства Перемишля як чинник громадсько-політичного життя Галичини (1867–1939 рр.): автореф. дис... канд. іст. наук / Л. М. Левандовська. – Кам'янець-Подільський, 2015.
11. Ткач, С. А. Політичні партії та організації в суспільному житті Подільської губернії на початку XX ст.: автореф. дис... канд. іст. наук / С. А. Ткач. – Кам'янець-Подільський, 2016.
12. Максимов, О. В. Житомирський окружний суд у системі реалізації судової реформи 1864 року в Правобережній Україні: автореф. дис... канд. іст. наук / О. В. Максимов. – Кам'янець-Подільський, 2016.
13. Філінюк, В. А. Повсякденне життя селянства Правобережної України в період Центральної Ради: автореф. дис... канд. іст. наук / В. А. Філінюк. – Кам'янець-Подільський, 2016.
14. Бачинська, О. М. Розвиток видовищних форм мистецтва в Українській Державі гетьмана Павла Скоропадського: історичний аспект: автореф. дис... канд. іст. наук / О. М. Бачинська. – Кам'янець-Подільський, 2016.
15. Оліпер, С. І. Громадсько-політичне життя польської меншини Правобережної України 90-х рр. XIX – на початку XX століття: автореф. дис... канд. іст. наук / С. І. Оліпер. – Кам'янець-Подільський, 2016.

16. Білецький, П. М. Іноземне підприємництво в Подільській губернії (1861–1917 рр.): автореф. дис... канд. іст. наук / П. М. Білецький. – Кам'янець-Подільський, 2016.

17. Скворцова, І. А. Сільські поселення Вінницької і Хмельницької областей на завершальному етапі радянського періоду (1961–1991 рр.): стан, проблеми, та труднощі розвитку: автореф. дис... канд. іст. наук / І. А. Скворцова. – Кам'янець-Подільський, 2016.

18. Щур, С. А. Проблема насилля в суспільно-політичній думці та політичних практиках Наддніпрянської України в 1870-х рр. – на початку ХХ ст.: автореф. дис... канд. іст. наук / С. А. Щур. – Кам'янець-Подільський, 2016.

19. Бернацький, В. Р. Релігійні об'єднання Волині – Житомирщини в умовах більшовицького режиму 1920–1930-х рр.: автореф. дис... канд. іст. наук / В. Р. Бернацький. – Кам'янець-Подільський, 2016.

Igor Oprya

**Specialized Scientific Council in Ivan Ohienko
Kamianets-Podilsky National University: steps forward**

This article explores the activity of specialized scientific council K 71.053.01 for defense of dissertations for the degree of candidate of historical sciences, on specialty 07.00.01 – History of Ukraine, which operated at Ivan Ohienko Kamianets-Podilsky National University in 2013–2016. In the article defined the dynamics of growth of quantitative and qualitative performance of the council. The basic results of the dissertation research, their scientific novelty are defined. Conditions for the operation of specialized council and its prospects for future work are described.

И.А. Опря

**Специализированный ученый совет в Каменец-Подольском
национальном университете имени Ивана Огиенко: движение вперед**

Освещена деятельность специализированного ученого совета К 71.053.01 по защите кандидатских диссертаций по специальности 07.00.01 – история Украины, который действовал при Каменец-Подольском национальном университете имени Ивана Огиенко в течении 2013–2016 гг. Определена динамика роста количественных и качественных показателей работы совета. Установлены основные результаты диссертаций, указана их научная новизна. Показаны условия функционирования специализированного ученого совета и перспективы его дальнейшей работы.

Ключевые слова: *Каменец-Подольский национальный университет имени Ивана Огиенко, специализированный ученый совет, диссертанты, научно-исследовательская работа.*